

Każdy, kto trzyma w objęciach Chrystusa, może z Symeonem śpiewać z radości. Chrystus bowiem w swym zbawczym dziele jest pełnią życia chrześcijańskiego i radością każdego serca. Radość wiary albo radość z posiadania wiary jest ogromna i największa, ponieważ dzięki wierze człowiek widzi wszystko i wszystko rozpatruje w świetle tego, co nam Chrystus objawił i przyobiecał. Niewypowiedziana jest radość z Chrystusowego kapłaństwa i z kapłaństwa duszpasterskiego. Bycie z innymi i bycie dla innych z powodu Chrystusa napętnia duszę kapłana sensem przekraczającym jego własne zdolności poznawcze i „wykonawcze”, a w swym ostatecznym wymiarze jest zwycięstwem bycia

dla drugich nad byciem tylko dla siebie. To bycie bezinteresownym darem dla drugich pozwala przekraczać samego siebie, wyzbywać się siebie i odnajdywać siebie w drugich.